

Postní doba 2019

KUKÁTKO

**POSTNÍ DOBA JE VYBÍDNUTÍM, ALE I POMOCÍ K OBNOVENÍ MÉHO VZTAHU
K BOHU, K BLIŽNÍM A K SOBĚ SAMÉMU. JE PŘIBLÍŽENÍM SE K DOBRÝM
A MOUDRÝM BOŽÍM ZÁMĚRŮM,
JE NAŠÍM POSVĚCENÍM...**

POSTNÍ DOBA MÁ JEDINÝ CÍL:
BÝT OTEVŘEN
PRO SETKÁNÍ S BOHEM

© Arcibiskupství pražské – Pastorační středisko • www.vira.cz • Foto: Vojtěch Pospíšil, www.clovekavira.cz

Z FARNÍ MATRIKY 11. 11. 2018 – 22. 2. 2019

Udělené křty ve farnosti

Jiří Petr Mareček, nar. 22.9.2018, pokřtěn 25.11.2018
Anděla Ondrůjová, nar. 25.7.2018, pokřtěna 2.12.2018
Samuel Jan Kříž, nar. 8.7.2016, pokřtěn 20.1.2019
Jakub Jan Kříž, nar. 8.7.2016, pokřtěn 20.1.2019
Eliška Anežka Bojanovská, nar. 10.10.2018, pokřtěna 20.1.2019
Adam Jiří Matoušek, nar. 30.6.2018, pokřtěn 16.2.2019
Benjamin Streit, nar. 8.11.2018, pokřtěn 16.2.2019

Blahopřejeme

Pohřby z kostela

František Buček, 86 let, pohřben 19.12.2018, Slatina
Emil Juřina, 74 let, pohřben 29.12.2018, Slatina
Jiří Košík, 79 let, pohřben 5.1.2019
Veronika Jacobs Kalábová, 43 let, pohřbena 5.1.2019
Danuše Bačinská, 65 let, pohřbena 26.1.2019, Slatina
Milada Himmerová, 86 let, pohřbena 31.1.2019
Marie Svobodová, 89 let, pohřbena 8.2.2019

RIP

Manželství uzavřeli

Radim Dundálek a Karolína Pešková, oddáni 15.12.2018

Blahopřejeme

Omluva redakce:

V minulém čísle Kukátka došlo k chybnému uvedení dat narození a křtu níže uvedených dětí, za což se rodinám omlouváme. Správné údaje jsou:

Kristýna Alena Pokorná, nar. 10.6.2014, pokřtěna 30.9.2018

Adéla Marie Beňová, nar. 15.8.2018, pokřtěna 7.10.2018

KUKÁTKO zpravodaj farnosti Brno - Líšeň

Redakce: P. Mgr. František Vavruša, Ing. Markéta Svobodová, Renata Lorencová,
Zdeňka Nečasová, Ing. arch. Hana Válková, Bc. Karolína Svobodová

Adresa redakce: Pohankova 18, 628 00 Brno, tel.:544 211 258

Web: <http://www.farnost.katolik.cz/lisen>

E-mail: marka12@seznam.cz

Vyšlo: 3. března 2019

Neprodejné!

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků. Anonymní příspěvky nezveřejňujeme.

POSTNÍ ZAMYŠLENÍ OTCE LADISLAVA

Drazí přátelé, milí farníci, milá mládeži, milé děti.

Velikonoce jsou největší svátky křesťanů, a právě proto by se na ně měl člověk dobře připravit, aby mu neuniklo to podstatné. Postní doba začne již brzy, na Popeleční středu, kdy

vstoupíme do čtyřicetidenní přípravy na Velikonoce. Svatý týden jsou dny před jejich bezprostředním prožíváním. Liturgickým vrcholem je slavnost velikonočního tridua, dnů utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Abychom každou velkou událost prožili s užitekem, je dobře se na ni poctivě připravit a osobně do ní vstoupit. Nebát se prožít na vlastní kůži to, co tenkrát prožíval sám Ježíš.

Žijeme ve zrychlené době, jejíž směr určují z velké části mediální zprávy, které do značné míry ovlivňují virtuální realitu našeho života. Jsme masakrováni všemi možnými informacemi sociálních sítí, že ani často nemáme čas v klidu rozlišit jejich důležitost.

A právě do této naší aktuální situace nás postní doba zve se zastavit. Je obdobím pokorné pravdivosti k sobě, k druhým i k Bohu. Na počátku postní doby, na Popeleční středu, kdy budeme označeni křížem z popela, si připomeňme nejen naši lidskou pomíjivost, ale především přijměme tu Ježíšovu výzvu k pokání a nápravě života: „čiňte pokání a věřte evangeliu“.

Nebojme se Bohem nechat najít při našem osobním obrácení. Skrze svátost smíření, jak říká sám papež František: „skrze tuto svátost odpouštějící Boží lásky“ nás Bůh touží uzdravit z naší hříšné minulosti. Bůh touží po našem návratu jako milující otec. Jemu nebrání žádný náš hřích, aby nás měl rád pořád stejně. Jeho milosrdná láska je silnější než naše lidská zklamání a pády. Nemějme strach uvěřit této Lásce, která na sebe vzala všechny naše hříchy.

Přeji vám všem najít v době postní čas se zastavit a nechat se Bohem překvapit. Na tuto cestu vnitřního obrácení vám žehná

P. Ladislav Band'ouch SDB.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

6. března – Popeleční středa, mše sv. v 8.00 a 18.00 v kostele, v 7.30 a v 18.15 hod. v SaSM

Úterý **19. března – slavnost sv. Josefa**, mše sv. v 18.00 v kostele

Pondělí **25. března – slavnost Zvěstování Páně**, mše sv. v 7.00 v kostele

Neděle **14. dubna – Květná neděle**, mše sv. dle obvyklého pořadu nedělních bohoslužeb. Při každé mši sv. žehnání jívových ratolestí.

ROZHOVOR SE SESTROU KLÁROU MALIŇÁKOVOU

Milá Kláro,

Jedna zářijová sobota v minulém roce pro Tebe jistě hodně znamená. Co z toho dne, v němž jsi složila své věčné sliby, Ti nejvíce zůstává v paměti?

Popravdě řečeno, je toho tolik, že nevím, co vybrat. Byl to pro mne úplný výbuch světla a radosti a pořád ještě to účinkuje, i teď zpětně, když se třeba jen podívám na fotku nebo kousek videa ze slibů. Kolikrát jsem končila exercicie a říkala si, že v takovémto rozpoložení, hezky zbožném a usebraném, bych chtěla jednou skládat věčné sliby. Ale Pán Bůh mi to celé postavil na hlavu, asi abych nezapomněla, že to je o Jeho daru a ne o mé přípravě. Dost efektivně mě celý čas předtím rozptyloval, takže o nějakém usebraném naladění se absolutně mluvit nedalo. A pak mi tam z ničeho nic dal tu obrovskou radost.

Myslím, že ten výbuch částečně zasáhl i přihlízející, alespoň to tak zní podle zpětných vazeb, které jsem dostala a vlastně pořád ještě dostávám. I za to jsem obrovsky vděčná. Složila bych ty sliby i tak, i kdybych byla v depresi a i kdyby to nikdo kolem nechápal, ale jaksi jsme všichni byli na té jedné radostné vlně, dokonce i lidé, do kterých bych to nikdy neřekla. Strašně jsem si přála, aby ty sliby byly svědectví

o tom, že Bůh je úžasný a krásný a že nás zve k životu v plnosti a radosti, a dostala jsem všechno, co jsem chtěla, a ještě víc než to. Měla bych radost, i kdyby tam nebylo nic víc, než prosté vyslovení slibů, i kdyby to proběhlo úplně skrytě a jednoduše. Ale bylo krásné mít tam naše sestry a spolupracovnice, kterých z celého světa přijelo asi dvacet a celkově bylo moc

milé mít tam tolik lidí, které mám ráda. Měla jsem radost z kázání, z hudby, z toho, že jsem do toho obřadu mohla vtisknout sama sebe a mít ho tak, jak jsem to cítila.

Včetně liturgického tance?

Včetně tance, protože ten pro mne představuje obrovsky silný symbol. Touhu po lehkosti, po tom, abych vnímala, naslouchala, nechala se vést, uměla se do toho naplno položit. A také

touhy po kráse. Myslím si, že uměním se mnohdy dá říct mnohem více, než slovy a já jsem toho chtěla hodně říci. I to byla další radost toho dne, že jsem v něm opravdu byla sama sebou.

Vzpomínám si, že se Tě mnozí ptali, jak se v tom novém cítíš. Bylo by možné přiblížit, v čem vlastně pro Tebe nastala změna?

Ona to změna je a není. Jdu dále po cestě, na kterou jsem vykročila už před roky, tedy způsob života se mi navenek nijak nezměnil. Ale uvnitř je novým světlým bodem ta definitivnost mého rozhodnutí, to, že jsem opravdu došla až k bodu, kdy jsem si to naplno vybrala a stvrdila. Je to najednou krásný nový pevný bod v mém životě.

Jde o závažný životní krok. Je možné vůbec vysvětlit, jak člověk poznává /ví, že něco takového má udělat?

Nevím, jestli to jde vysvětlit. Vlastně ani nevím, jak se mi to stalo. Měla jsem úplně jiné plány, a když se mne Pán Bůh poprvé zeptal, strašně jsem se vyděsila a řekla, že v žádném případě. Vysvětlovala jsem mu to pak ještě celé roky, ale vůbec moje argumenty nebral vážně. Tak jsem si řekla, že to zkusím, protože jinak ani nemůžu. On člověk sám sobě neuteče, a i když se mi do toho vůbec nechtělo, věděla jsem, že to mé srdce je prostě příliš široké na to, aby mu stačil sebehezčí jiný život. Že potřebuji být s Bohem úplně naplno. Vůbec nepochybuji, že by mne Bůh miloval úplně stejně, i kdybych to povolání odmítla. Ale na druhou stranu, asi proto, že mě miluje, mne k tomu volá, protože ví, že to je to moje, že mi v tom bude dobře. Myslím, že ověřit se to nedá jinak, než že to člověk zkusí. Buď to potom dává život, nebo ne. Kdyby mi to ty následující roky život nedávalo, nepokračovala bych na té cestě, ale ten nejdůležitější bod stejně nebylo to rozhodnutí být sestra, ale rozhodnutí doopravdy se ptát a naslouchat, nechat se vést. Troufnu si říci, že pak je jedno, v jakém je člověk životním stavu. A naopak, bez toho by i řeholní život byl prázdná slupka.

Věčným slibům předcházela poměrně dlouhá cesta poznávání života sester a rozlišování Tvé vlastní cesty v tomto společenství. Dokázala bys říct, co Tě vlastně na našem společenství přitahuje? Mohla bys vyzdvihnout nějaké klíčové momenty či období ve svém rozpoznávání?

Klíčová byla pro mne chvíle, kdy jsem zjistila, že se Pánu Bohu nedá utéct, protože na mne s tou svou otázkou číhá

za každým rohem. Docela jsem mu zrovna vyčítala, že mi ten život pořád zamotává a že v něm přece sama chci dělat dobré věci, když jsem narazila na citát „Což smí hlína říci svému Tvůrci: Co to děláš?“ Iz (45,9). To byl zlom. Uvědomila jsem si, že člověk může dělat spoustu dobrého a přitom úspěšně utíkat a nenaslouchat a že já toto nechci. A tak jsem Bohu řekla, že bych chtěla být taková hlína, ať si tedy dělá, co uzná za vhodné. On asi zajásal a spustil akci, takže se věci začaly neuvěřitelně rychle dít. Zkráceně řečeno, pár dní na to, jsem už měla o svém povolání jasno a jen jsem hledala, kam vstoupit. Sestry Dítěte Ježíše mne oslovily svobodou, kterou jsem u nich vnímala. Svobodou pro naslouchání Duchu svatému, pro osobní zodpovědnost odpovídat na Boží pozvání. Vnímala jsem v sobě obrovský přetlak, věděla jsem, že Bůh něco chce a nevěděla jsem, co to je. Ale zdálo se mi, že u sester je prostor tomu naslouchat a nechat to, aby si to samo prorazilo cestu k životu. Jejich důraz na disponibilitu, odevzdanost do Božích rukou mi rezonoval s mou hlínou, touhou nechat Boha, aby ten můj život sám hnětl tak, jak chce a něco krásného s ním udělal.

A nakonec bych se dovolila zeptat na Tvůj výhled/pohled směrem do budoucnosti. Jaká Boží pozvání vnímáš pro sebe tváří v tvář situaci v české církvi a společnosti?

Letos nám běží již čtvrtý ročník kurzu duchovního doprovázení, který pořádáme pod Cyrilometodějskou teologickou fakultou v Olomouci. To vnímám jako nejdůležitější ze všech věcí, které dělám, i když všechno jsou to kamínky jedné mozaiky. Kromě doprovázení se věnuji psychoterapii a na CMTF se zabývám výzkumem, ve kterém se zaměřuji na spiritualitu,

obrazy Boha a pojetí člověka jako jednoty těla, duše a ducha. Právě to propojení, resp. jeho častou absenci, vidím jako velikou výzvu naší církvi. Chceme být duchovní, ale zapomínáme, že jsme i lidé. Myslíme si, že svou lidskost můžeme prostě nějak přeskočit, vypustit a že tím půjdeme za Bohem rychleji. Jenže nevyřešené věci se nevyřeší tím, že se jako Černobyl zalijí do nějakého betonu. Někde v hloubce v nás stejně působí a ovlivňují nás. To je krásně vidět právě v těch výzkumech. Děsí mne, kolik se toho dá přehlédnout, jak se dokonce člověk může pachtit za dokonalostí, aniž by si všiml, že centrem jeho života už není Bůh, ale jeho vlastní narcismus.

Takovéto duchovnosti, která není ukotvena v lidskosti, se říká „spirituální bypass“ a rozhodně to není to, co by utišilo hlad naší sekulární společnosti po duchovních hodnotách. Podle

některých výzkumů jsme nejateističtější země světa, ale ve skutečnosti je tu v lidech velká potřeba něčeho hlubšího, jen chtějí nás věřící vidět trochu jinak, blíží, lidsky. Myslím si, že potřebujeme pokorně vyjít ze své zbožné ulity, přiznat si svou křehkost, svá zranění, své nenaplněné potřeby, přestat se shovívavě (či nemilosrdně) dívat shora na ty, kdo podle našich měřítek nežijí „dostatečně duchovní“ život. S trochou pokory bychom se od nich sami mohli mnoho naučit. Tímto směrem mne to momentálně nejvíce táhne. Pomáhat druhým (i sobě) nacházet cestu k Bohu i k sobě samým. Budovat tu integritu tak, aby náš život byl opravdu svědectví o tom, že náš Bůh je Bohem života!

Ptala se Veronika Řeháková, sestry Dítěte Ježíše.

Děkujeme Klárce za upřímná slova svědectví.

OHLÉDNUTÍ ZA X. FARNÍM PLESEM

Na první únorovou sobotu v letošním roce připadl nejen svátek Hromnic, ale také termín desátého farního plesu.

Od 19.00 hodin, kdy byl ples oficiálně zahájen panem farářem, nám stejně tak jako na prvním plese před deseti lety k poslechu a tanci hrála dechová hudba Stříbrňanka. A znovu ukázala profesionalitu svých muzikantů, kteří bravurně zvládli nejen „dechovkový repertoár“, ale také instrumentální sóla, vídeňské valčíky a hity skupiny ABBA a Boney M.

A jako vždy nás čekala bohatá tombola, občerstvení, latinsko-americké tance v podání tanečního páru Vilém Petřík a Jana Šigutová. Přesto všechno se však vrcholem večera stalo netrpělivě očekávané taneční vystoupení našich mladých i věkem zralejších mužů. Na tanečním parketu v mžiku vznikl plavecký bazén, v němž tanečníci neopakovatelným způsobem ztvárnili plavecké vystoupení aquabel. Při tónech Smetanovy Vltavy vynikly jejich ladné pohyby a naopak svižná

píseň skupiny Queen ukázala jejich smysl pro rytmus a vzájemnou souhru (a v neposlední řadě i smysl pro humor!)...Pánové, děkujeme za váš obětovaný čas a odvahu!!!!

Jaká je budoucnost farních plesů? Ti, kteří plesy každý rok organizovali, potvrdí, že tato akce obnáší spoustu práce a starostí. Děkujeme všem, kdo se v minulosti na přípravách podíleli. Zvláštní poděkování patří paní Gabriele Tehlárové, která jednotlivé ročníky zodpovědně vedla a největší díl organizačních aktivit vždy vzala na sebe. Při výběru hudby, občerstvení, vína a vůbec celého charakteru plesu se nikdy není možné zavděčit všem. Proto uvítáme, když se najdou ochotní zájemci, kteří by v tradici farních plesů pokračovali i v příštích letech.

Výnos letošního plesu činil 37 000,-. Peníze se použijí na nové alby pro ministranty, nové kancionály a na zlacení liturgických nádob.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

Výsledky Tříkrálové sbírky v Líšni

Děkujeme všem koledníkům a vedoucím skupinek za účast a zapojení se během Tříkrálové sbírky, která proběhla na začátku letošního roku.

V Líšni jsme díky vám vybrali 50 215,- Kč, koledování stacionáře Effeta vyneslo necelých 30 000 Kč,-. Dohromady jsme tedy v Líšni vykoledovali 80 000,- Kč.

Vybrané peníze umožní ve větším rozsahu pomáhat seniorům,

matkám s dětmi v tísní, lidem s postižením, rodinám v tíživé situaci, sociálně vyloučeným a lidem bez domova. Menší část výnosu putuje na charitativní projekty pro chudé v zahraničí, zejména v Africe a v Asii.

Na území brněnské diecéze se podařilo na podporu Charity získat 28 214 171,- Kč. V Brně lidé přispěli 2 630 339,- Kč.

Děkujeme za všechny vaše dary a vlídné přijetí koledníků.

Za koordinaci Ludmila Pospíšilová

KLAS – STŘÍPKY 2019

Co očekávám od nového roku? Často slycháme postesknutí z řad starších, že je svět příliš zaneprázdněný, roztěkaný, že jsou všichni mladí v jednom kole a nemají čas. Když jsme nespokojení, tak jsme i citlivější na nedostatky či chyby lidí v našem okolí. Nebylo by lepší si uvědomit, že když chceme napravovat bližního, měli bychom začít u sebe? Nový rok jsme proto začali s „kartami ctností“ v rukou. Vešli jsme do pomyslné zahrady ctností a nechali se tímto naším vnitřním motorem oslovit. Ctnosti jsou jako jemné předivo v nás. Jsou to vnitřní

kvality osobnosti, které mají pozitivní vliv na nás samé i svět kolem.

VYTRVALOST je umění vytrvat až do konce, překonat překážky, nezdary. TVOŘIVOST znamená hledat nová řešení, s radostí tvořit nové věci. SPOLEHLIVOST je vnitřní síla dodržet slovo a udělat vše, k čemu jsme se zavázali. DŮVĚRA je schopnost spolehnout se na druhé beze strachu ze zklamání. ZODPOVĚDNOST znamená uvědomit si následky svého chování a přijmout je takové, jaké jsou. POSPOLITOST je vědomí, že patříme

k sobě a můžeme si být prospěšní. TRPĚLIVOST: umím přijmout, že něco trvá déle než bych si přál? ODVAHA znamená zvládnout věci, kterých se bojím, vykročit z kruhu bezpečí. SILNÁ VŮLE je vnitřní síla odolat lákavým pokušením. Přiblížili jsme si také STAROSTLIVOST, ŠTĚDROST, ČESTNOST, SPRAVEDLNOST, SEBE-ÚCTU, NADŠENÍ, ZVÍDAVOST, CITLIVOST a další ctnosti v konkrétním postoji či chování člověka. I ctnostem je třeba se učit. (zdroj: výchova ke ctnostem)

„Lidé jsou andělé s jedním křídlem, potřebují se obejmout, aby mohli vzlétnout“ (L.D. Crescenzo). O životě, práci a svém poslání v domově pro seniory Kociánka nám vyprávěla paní Květa Novotná. Dozvěděli jsme se, kde tato organizace sídlí, jaké služby a programy pro své klienty poskytuje, v čem se stále zdokonaluje. Také v tomto prostředí se můžeme setkat s různými lidskými povahami: bručouny a mračouny, veselými i smutnými, ale i s pokornými lidmi, kteří se umí na vozíčku z celého srdce radovat z toho, že ráno vyšlo slunce...

Když se řekne dieta (z řeckého slova diaita – strava). Toto slovo lze použít hned v několika rozdílných významech: nemocniční (oficiální), redukční na hubnutí, diety za účelem udržení nějakého zdravotního stavu, filozofie. Probrali jsme rozdělení, zásady i příklady a diskuze se více rozvinula u těch novějších, mezi něž patří bezlepková, proteinová či paleolitická dieta. Je dobré si uvědomit, že člověk se skládá z těla a duše. O tělo se většinou staráme pečlivě, ale

netrápíme někdy naši duši přísnou dietou? „Duchu Stvořiteli, který odíváš pole liliemi, dej nám, abychom se radovali z toho, čím nás zahrnuješ, a aby nám to stačilo“. (Br. Roger z Taizé)

Kdo by neznal pověsti O brněnském drakovi, O kole na Staré radnici, O zvonění na Petrově, Zderadův sloup, O fiálách (věžičkách) a staviteli Pilgramovi, kterému nechtěli konšelé zaplatit? Kniha Romana Juránka Brněnská strašidla nám připomněla

i pověsti z Líšně a do Mariánského údolí jsme zabrousili za hejkalem, do Truksova mlýna za ohnivým mužem a na líšeňském městečku se prý pohyboval líšeňský čaroděj (původně obecní pastýř), nebo zde svůj rybník stále hledá místní vodník. Na Starých zámcích na nás čeká poklad a kdoví, jak to bylo s drakem ze Slatinské (Stránské) skály? Brno z minulých století i to současné jsme si připomněli krátkou prezentací a následně jsme si udělali test, jak dobře ho známe. Pro trénování paměti jsme se pustili do dramatizace vybrané pověsti. Tečkou byla hudební prezentace Javorů s písní Modlitba: *...Pane, ať mi stačí dohlédnout na obzor, který jsi mi dal, ať se smírím se vším, co jsi mi kdy vzal...* Že u nás není nouze o smích a dobrou náladu se můžete přesvědčit, když mezi nás přijdete. Další termíny setkání budou 8. 3. 2019 Postní zamyšlení – host p. A. Svoboda, 22. 2. S knihou v ruce, 5. 4. První hospic na Moravě – hospic sv. Alžběty, host MUDr. V. Svobodová.

Těší se na Vás animátorka Iveta Kolářová a účastníci klubu aktivních seniorů.

NABÍDKA PRO MLADÉ MANŽELE

Z podnětu papeže Františka vznikla v roce 2017 v brněnské diecézi iniciativa s názvem Párové doprovázení mladých manželů. Jedná se o možnost setkávání mladých manželských párů s párem o něco zkušenějším.

„Tento pár je k doprovázení mladých manželů vyškolen, a to tak, abyste s ním mohli hovořit o věcech, které nějak s vaším manželstvím souvisejí. Je zcela na vaší svobodné vůli, o čem tento hovor bude, jak bude dlouhý a jak se uskuteční.“

„Doprovázení není vedení nebo předávání zkušeností. Jeho podstatou je schopnost být k dispozici a ochota přemýšlet nad otázkami a starostmi doprovázených. Cílem je posílit vaši naději, že vybudovat krásné manželství se vám podaří.“ (z brožurky Pastoračního střediska Biskupství brněnského)

Setkávání probíhají pokud možno v bydlišti doprovázeného páru, po skončení první návštěvy je možné se rozhodnout, zda setkání budou pokračovat či nikoliv. „Je nezbytné novomanžele doprovázet v prvních letech jejich manželského života, aby se oživovalo a prohlubovalo jejich vědomé a svobodné rozhodnutí patřit si a milovat se až do konce.“ Papež František

Také v naší farnosti nabízíme manželům tuto možnost setkávání. Informace na faře nebo na www.parovedoprovazeni.cz

INFORMACE Z BRNĚNSKÉ DIECÉZE

Brněnský diecézní biskup Vojtěch Cikrle jmenoval nového (od roku 1990 v pořadí třetího) **generálního vikáře brněnské diecéze**. V pondělí 4. února 2019 slavnostně uvede do tohoto úřadu svého **pomocného biskupa Pavla Konzubla**.

Novým kanovníkem Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně jmenoval brněnský biskup Vojtěch Cikrle ICLic. Mgr. Jaroslava Čupra, rektora kostela sv. Maří Magdaleny v Brně a biskupského sekretáře.

KDYBY LESY ZBĚLELY

Milí spolufarníci,
obracím se na vás všechny s velikou prosbou. Naše lidstvo dospělo do fáze, kdy se musí začít vážně zamýšlet nad tím, jak naloží s místem, kde všichni žijeme. A to se týká opravdu nás všech. Představme si planetu jako člověka. Jako veliký organismus, který má v těle žhavé srdce. Jako ženu, jako Matku. Pokud vím, tak matka se vždycky snaží svým dětem dát to nejlepší. Chrání je a objímá, když to potřebují. Myslím si, že to naše planeta dělá, protože ty neuvěřitelně krásné pohledy, které nám každý den nabízí, jsou mnohdy opravdu jako objetí a pohlazení. Nevím jak vy, ale nezřídka v půvabu večerního nebe cítím Boží přítomnost a krásu stvoření. A teď si představme, že každá bouře je zlost, když ji něco opakovaně nepřestává trápit. A každý poryv větru je prudký nádech, když se snaží popadnout dech a svírá ji dusivý kašel. A představme si, že každý déšť jsou slzy zoufalství, kterými se marně snaží smýt všechno, co ji na těle tíží.

Tohle je nejspíše jen vyumělkovaná alegorie, ale já tím chci poukázat na něco dost zásadního. Francouzská zpěvačka Zaz (kdo ji neznáte, poslechněte si od ní něco, je úžasná) nedávno při návštěvě Česka prohlásila, že kdyby všechny lesy najednou zbělely, u všech by to vyvolalo obavy. Ale o vymírání korálů nikdo neví, protože to se děje pod hladinou moří, mimo naše povědomí. Někteří z nás, co to čteme, jsou děti, někteří mají děti, někteří chtějí děti a někteří už znají děti svých dětí. Chceme, aby všechny tyhle děti znaly korály? Aby věděly, jak krásně zní první jarní zpěv ptáků? Nebo jak vypadají motýli? A aby zimy se závějemi sněhu neznaly jen z fotek? Stejně tak čisté mořské pobřeží? A aby se mohly zhluboka nadechnout? Podle

vědců je totiž tohle všechno (a nejen to) nezanedbatelně ohroženo, a to v závislosti na klimatických změnách, které s naší dobou nastávají.

Někteří tvrdí, že na výraznou, velmi výraznou změnu nám zbývá dvanáct let. Já osobně termíny nemám ráda, jde z nich strach. Možná nebude tak zle, ale možná taky jo. To nevím. Nicméně vím, že Bůh nám dal tuhle planetu jako dědictví. A dal nám taky svobodnou vůli v rozhodování. Tak se můžeme rozhodnout přestat ničit a začít zachraňovat. Bylo by totiž nefér, aby naše děti a potom i jejich děti nemohly radostně žít, ale musely řešit následky katastrof, které jim tu zanechaly předchozí generace. Jako dědictví.

Začíná postní doba, a tak se můžeme všichni snažit, aby po nás tady na Zemi zůstalo spíš umělecké dílo než hromada odpadků a zamořený vzduch. Zkusme se zapřít a chodit do kostela pěšky nebo jezdit MHD. A třeba i jinam než do kostela. A můžeme se taky zamýšlet, jak trochu redukovat množství odpadu, který jde z naší domácnosti. Místo mikrotenových sáčků látkové (nebo klidně žádné, ono to rajče chutná pořád stejně), místo jednorázových kelímků na kávu vlastní hrneček, uzeniny do vlastní krabičky. A ten balíček chipsů vlastně taky nepotřebujeme. O brčku ani nemluvě.

Není to úplně jednoduché, ale úplně těžké zase taky ne. Možná tyhle opatření nejsou potřeba. Možná je tohle konec lidské existence a příchod Božího království. A možná je to jenom naše hloupost. Tak či tak, snažit se o lepší svět můžeme vždycky. Už kvůli všem těm dětem, které se ještě mají narodit.

Děkuji vám za váš čas.

S úctou, Karolína Svobodová

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO MLÁDEŽE – DDM BRNO-LÍŠEŇ
Kotlanova 13, 628 00 Brno, www.salesko.cz, tel.: 544 232 641

STALO SE

V Salesku jsme slavili. Čtvrtek 31. ledna je již tradičním dnem oslavy zakladatele salesiánů svatého Jana Boska. Pro letošní rok byl pro děti a mládež připraven soutěžní program na ledě. Ve 14 hodin se led naplnil dětmi, které soutěžily v různých disciplínách. Zvládnout musely slalomové překážky, vyzkoušely si své dovednosti s florbalovou hokejkou na ledě. Čekalo na ně také střílení z luku na terč, průjezd slalomu s ping-pongovým míčkem na pálce. Někteří zájemci si vyzkoušeli zahrát hokej. Vše završila vědomostní poznávací hra o Donu Boskovi, s jehož rodinou se děti mohly seznámit. Na závěr jsme si všichni zahráli hru „metro“. Přestože do cíle jsme nedojeli, zažili jsme při ní spoustu legrace. Odpolední program od 16 hodin pokračoval opět na ledě, kde si děti zdarma volně zabruslily, pokud přinesly ukázat své vysvědčení. Celodenní slavnost završila slavná mše svatá v 18.15 hodin ve sportovním sále a oslava pracovníků Saleska a dobrovolníků na ledě.

P. Ladislav

Sportovec roku Ve středu 30. ledna se Salesko druhým rokem zúčastnilo akce „Sportovec Líšně“, kde byli oceněni dva naši sportovní nadšenci. Prvním byla Monika Sobotíková, která dostala cenu za stolní tenis. Vyhrála krajský přebor ve Strážnici a reprezentuje naše středisko na všech soutěžích, které se

týkají stolního tenisu. Druhým oceněným byl náš zaměstnanec Ladislav Bandouch, který se zasloužil o turnaje mládeže ve florbale a fotbale v Kroměříži či Praze. V doprovodném programu se ukázala naše taneční skupina Angles crew s tanečním vystoupením.

Jana Žáková

Karnevalový pohádkový víkend. Třetí lednový víkend patřil v Salesku karnevalům. Děti přišly v nádherných maskách, tančili jsme, soutěžili, vyráběli, radovali se a veselili. Letos jsme se inspirovali pohádkami pro nejmenší a sobotní karneval si užili s makovou panenkou a motýlem Emanuelem, černým kosem a moudrou makovicí. Nedělní karneval zase navštívil Večerníček, malá čarodějnice, víla Amálka, Červená Karkulka, Káťa a Škubánek, Bílá paní na hlídání a

Křemílek. Zažili jsme tanec na novinách, polštářový tanec, tanec s Abraxasem, procházení opičí dráhy, třídění barviček, představování jednotlivých masek do mikrofonu a občerstvení jablíčky, pomeranči, mandarinkami, sušenkami a teplým čajem, což je ten správný a možná nejlepší recept na dobrou náladu a zahřátí v mrazivých dnech. Děkujeme, že jste si udělali čas a společně si s dětmi užili víkendové veselí.

Martina Kosíková

CHYSTÁME PRO VÁS

KLUB RODIČŮ A DĚTÍ

9. 3. Jarní salesková burza Burza obuvi, oblečení, hraček a potřeb pro děti od 1 roku do 15 let.

Přihlaste se na recepci Saleska, poplatek za prodejní místo /stůl/ činí 50 Kč.

Chcete-li nakupovat, запиšte si termín 9. 3. 16.30-18.00 do diáře a přijďte!

Možnost dát si kávu, čaj, místo pro hraní pro děti /herna bez dozoru/.

7. března 9.30-12.00, zveme vás, milé maminky, do **Dopoledního klubu maminek** na povídání Jak o sebe lépe pečovat, aby záda nebolela, nejen po porodu... s fyzioterapeutkou Mgr. Julií Jelínkovou. 21. března přivítáme jaro drobným tvořením a BYLINKAMI. S případnými dotazy se obraťte na Marii Tomášovou marie.tomasova@salesko.cz. Místo pro hraní pro děti /herna bez dozoru/.

21. 3. 16.00 v Mariánském údolí ve spolupráci s rodinným centrem Pastelka a Stonožka **Vynášení Moreny** – společné loučení se zimou a vítání jara.

Kroužky 16. 3. První taneční soutěž v Letovicích, které se zúčastní naše nově pojmenovaná taneční skupina Primary dance squad.

23. 3. 9.00 Florbalový přátelák proti Kobylisím - v tělocvičně Saleska přátelské florbalové dopoledne a odpoledne. Přijedou florbalisti z Prahy - Kobylis.

30. 3. Druhá taneční soutěž naší taneční skupiny Primary dance squad, tentokrát ve Zlíně.

Duben 13. 4. Velikonoční florbalový turnaj Praha-Uhřetěves - velikonoční florbalový turnaj, určený pro tři věkové kategorie: kategorie A) 3.-5. třída, kategorie B) 6.-9. třída, kategorie C) 1.-2. třída. Čeká nás sobotní celodenní turnaj, prohlídka centra města, návštěva Karlova mostu, nedělní bigbítová pašijová mše v Kobylisích a mnohá další dobrodružství.

17. 4. – 18. 4. SPORTnight 2 - proběhne další z nočních sportovních přespávaček. Připomeneme si velikonoční zvyky a tradice a hlavně pořádně protáhneme tělo ve všedních i nevšedních aktivitách.

27. 4. „Páskování“ Capoeiry - děti dostanou nový pásek odpovídající jejich technickému stupni. O barvě pásku rozhoduje vždy trenér, a to podle technické vyspělosti, snahy a píle.

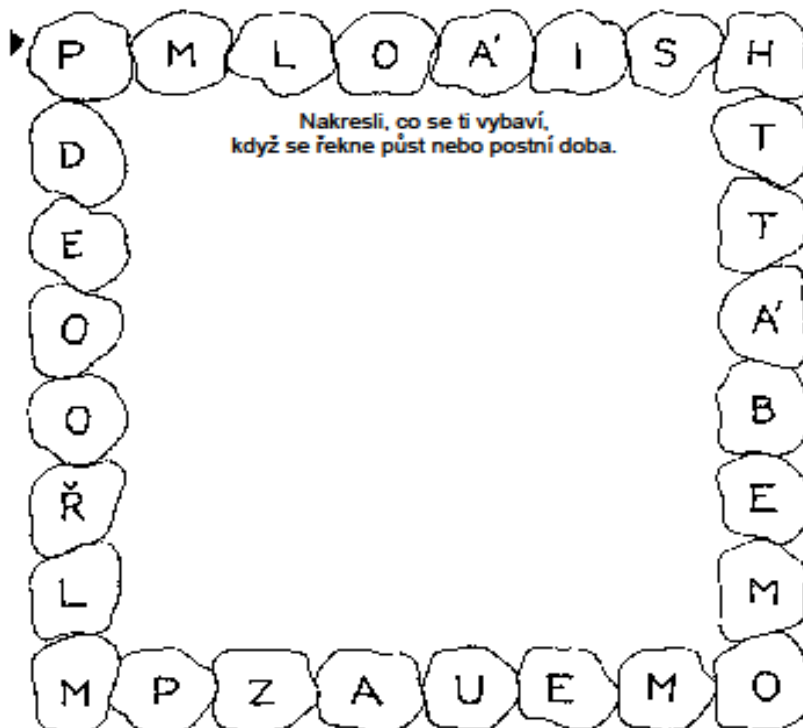

KUKÁTKO DĚTEM

PROČ SE MÁME POSTIT?

Pán Ježíš odešel na poušť a čtyřicet dnů se tam postil a modlil. Jak máme následovat jeho příklad? Každý přece musíme plnit své povinnosti a nemůžeme nikam odcházet! Čtyřicet dnů postu nám však dává příležitost, abychom se osvobodili od toho, na čem jsme někdy příliš závislí: televize, hry, počítač, sladkosti... Pak budeme otevřenější pro Boha a pro druhé lidi.

K čemu je tedy dobrý půst? Odpověď zjistíš, když začneš u šipky a zapíšeš vždy každé třetí písmeno. Kameny „obejdí“ třikrát dokola.

TAJENKA:

POZVÁNKY

POPELEČNÍ STŘEDA – 6. března 2019

Kostel - mše sv. v 8.00 a 18.00 hod.

SaSM – mše sv. v 7.30 a v 18.15 hod.

Den přísného postu: zdrženlivost od masa a újmy v jídle. Zdrženlivost od masa zavazuje od 14 let, újma v jídle od 18 let do 60 let.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA VE FARNOSTI

Pátek 22. března

18.15 hod. - mše svatá

19.00 hod. - přednáška

Po přednášce možnost přijetí svátosti smíření a adorace.

Sobota 23. března

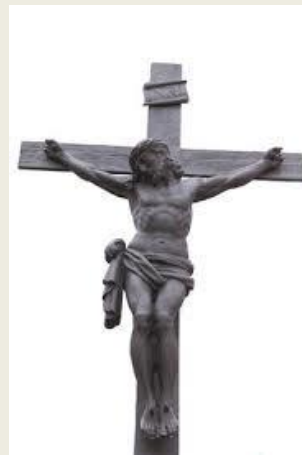
8.30 hod. - modlitba růžence

9.00 hod. - přednáška

11.00 hod. - mše svatá

Možnost adorace v kapli, pobožnost křížové cesty.

Pátek povede P. Ladislav Bandouch, sobotu P. František Ptáček.

POUŤ FARNOSTI NA TURZOVKU

Sobotu 8. června

se uskuteční farní zájezd na poutní místo Turzovka na Slovensku.

Odjezd bude v 6.00 hodin z nám. Karla IV.

Návrat kolem 19.00 hodiny.

Cena zájezdu je 400,- Kč.

Zájemci se můžou hlásit u paní Komínkové a paní Válkové (tel. 728 089 462), nebo zapisovat na arch v kostele.

KŘÍŽOVÉ CESTY

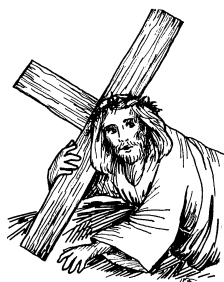
Během postní doby se budeme pravidelně modlit křížovou cestu.

V KOSTELE:

Pátek v 17.30 hod.
Neděle v 15.00 hod.

V SaSM (kaple):

Neděle v 17.00 hod.

Při každé nedělní křížové cestě v kostele příležitost ke svátosti smíření.

SVÁTOST SMÍŘENÍ

Pravidelně ½ hod. před každou mší sv. a v neděli při křížové cestě v kostele.

ZPOVĚDNÍ DEN FARNOSTI

Neděle 7. dubna v kostele

15.00 do 18.00 hodin

V Salesku zpovídáme:

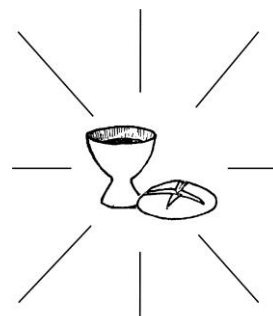
Každé úterý od 17.00 – 18.00 hod.
V neděli před mší svatou.

PŘEDSTAVENÍ PRVOKOMUNIKANTŮ

Neděle 24. března – 3. neděle postní

v 8.30 hod. v SaSM
v 10.00 hod v kostele, zpívá schola

KVĚTNÁ NEDĚLE - 14. dubna 2019

Při každé mši sv. žehnání jívových ratolestí.
Začíná Svatý týden.

Obstarejte si včas ratolesti k žehnání.
Při mši sv. v 10.00 hod. v kostele zpívá farní oktet.

